

גליון מיוחד לימי בין הזמנים מנ"א ה'תשע"ט
גליון ו'

בית ההוראה העולמי לקהילות קודש תימן
בראשות מרנן ורבנן שליט"א

משולחנם של רבני בית ההוראה שליט"א

מאת הגאון רבי אברהם בן משה שליט"א
רב קהילת אגודת אחים, וראש בית המדרש
שתילי זיתים - פתח-תקוה

... ..

במשנת הגאון רבינו יוסף צובירי זצ"ל

מאמר בין הזמנים

מעמד התפילה והישועה
לזיווג הגון ולהצלחה בכל העניינים

התנא הקדוש **יונתן בן עוזיאל** זי"ע א בעמוקה שבצפון

על כל התורמים סך 96 ש"ח (כמניין 'זיווג' 3x)

עבור המרכז העולמי למורשת יהדות תימן

שע"י ישיבת מאורות הרש"ש (ע"ר)

להעברת שמות לתפילה - חייגו כעת: 8416* שלוחה 14

בן ישיבה

במשנת הגאון רבינו שלמה קורח זצ"ל

על דפים מצהיבים מיושנים נשתמר גליון 'המסילה' מלפני למעלה מיובל שנים, והבחור דאז [רבינו] שלמה קורח ממציאני ישיבת פוניבז', כתב את המאמר דלהלן:

תלמיד הישיבה ההופך לילול לימים הוגה בתורת אל חי, מה תפקידו? מה מאווייו? מהי השקפתו על העבר ההווה העתיד? כיצד הוא עונה לכל הבעיות המנסרות בחלל עולמינו?

דומה שרק תקופתנו שיקפה דמותו הנדירה ומיצתה אישיותו בשתי המלים: בן ישיבה לא תלמיד ישיבה, אלא בנה! הוררת יולדתו היא. בימו הראשון הרי הוא בבחינת נולד, ממנה יונק חיותו, שם הושקה מהמעייין הלא אכזב, מופח בקפדנות, צץ ופרח נגמל ויהי לבן.

תואר זה תעודת כבוד הוא לחובש בית המדרש. מאריך תעודת עניות לתקופתו הסוערת גלים המקפיצים אותה לדרך לא דרך, ורב החובל הקברניט בן הישיבה מצילה מלעלות על שרטון להיטבע חלילה בזעף סערת היצרים.

אם חז"ל המשיילו את ישראל כשה בין שבעים זאבים כל זאב רוצה ללחלח חכו מדמה, הרי בן הישיבה בפרט, עומד בין שבעים ואחד זאבים והזאב האחד תוקפני ורב עצמה המצריך שמירה עצמית מעולה, בריחה מעולם הברק שכל סנוור עיניים שלהוב לתאוות על כל שעל. תוף האוזן נתקל בצלילים עמומים בכל צעד. היום נפתח בסגידה לתאוות ולמותרות, נמשך בדאגות שווא, שאיפות ושאפתנות בעולם זה שכל כולו קרירות רוחנית עד כדי קיפאון, חדלון המחשבה, התעלמות מהחיים האמתיים, מהאמת עצמה. ובתוך אטמוספירה זו נאבק בן הישיבה בכוחותיו להשתחרר מהמערבולת ההורסת, להתרומם ולהיות בעולם אחר, עולם שקדמה בריאתו לעולמנו.

הבה נאזין לצלילים אלה. בן הישיבה רכון גחון על שולחנו, גווילי אש פתוחים לפניו, גופו המתמתח עיניו העצומות ממחישים את המאמץ הרוחני ועומק המחשבה, נבחן בקול ניגון הגמרא: מאי קאמר. אפשר לנחש הנה הוא שואל השאלה הנדושה ברחוב מאי קאמר פריץ מדינת תובל? אך לא, ההמשך בפעם השניה: מאי קאמר רבא, ואנחת רוחה וצהלת התבהרות הבינה, מרמיסה את הגוף. חזרו לספסל הלימוד באותו מצב. אמנם הניגון המשמיעי: 'נקנית בכסף' שוב ניתן לחשוב שכל דאגותיו לכסף, ושוב עומדים על המעות, ההמשך בא: 'בכסף בשטר חזקה' אותה רוחה וצהלה מסתורית נראית גם בו.

אצל בן הישיבה לא קיים המושג עבר עתיד, אינו חושב בדאגה על הזמן, לגבו אין הזמן עושה את שלו אלא הוא עושה את הזמן, מעצבו, קובע דמותו ומצבו, הזמן בידו כחומר ביד היוצר. כל עולם החולין מנהו והלאה ועם זאת בזכות חי וניזון העולם, הוא המושך חיות לכל הסובבו, כל המכשולים עובר הוא מעליהם מרסנם בכח שלטונו הבלתי מוגבל, בן מלך היודע תכסיסי מלכות. כל המציאות הזאת מצומקת בשתי מילים: בן ישיבה!

אכן כבר ידועה ומפורסמת בשערים שקדנותו המופלאה של רבינו זצ"ל, וכפי שסיפר בנו ממשיך דרכו הגאון רבי עמרם קורח שליט"א: מור"ר אבי זצ"ל היה לומד במרץ רב, הזריזות והעמל בתורתו הקדושה היו אצלו כמו שלושה אנשים. לא היה מבזבז אף רגע לריק, כל רגע, כל דקה, כל שעה אצלו, היו מנוצלים עד תום. פעמים רבות הייתי מתקשר לאבא, ואומר לו, 'רוצה אני לבוא לבקר אותך'. אך הוא היה משיב לי בטלפון, 'חבל על כל רגע, נסיעה הלוך שעה וחצי וחזר שעה וחצי, ניתן להספיק הרבה בזמנים אלו'. גם בשיחות טלפון היה מקצר מאד ולא מאריך, אין זמן, אני צריך להספיק ללמוד ולכתוב.

בשיעורו השבועי במוצאי שבת לבני הישיבות, אמר פעם רבינו כי מעולם לא נהג לנפוש בבין הזמנים, רק בעודו בחור צעיר היה הולך לרעות צאן אצל אחד מבני משפחתו באחד המושבים, תוך כדי לימודו. זה היה אצלו ימי בין הזמנים.

בעת רצון שח רבינו זצ"ל כהאי לישנא, בצעירותו, כשהייתי אברך בכולל פוניבז', המצב הכי ספי בבית היה קשה מאד. בתקופה הראשונה לאחר נישואי עם הרבנית ע"ה, המטות בביתנו נפלו, לא היה בבית מה לאכול והגענו עד כדי פת לחם, וכך הייתי מבזבז זמן רב על התגלגלות מגמ"ח לגמ"ח, עד שגמרתי בדעתי להתחיל לכתוב ספרי תורה, וכך להתפרנס מגיעי כפי בכבוד, ובכך אף מנעתי ביטול תורה גדול יותר. וכך היה מתנהל סדר יומי, בשעה שבע בבוקר הייתי שב לביתי לאחר תפילת שחרית בכדי לעזור לרבנית בארגון הילדים וכו', ובשעה שבע וחצי בדיק הייתי מתחיל לכתוב ספרי תורה עד לפני השעה תשע.

בשעה תשע בדיק כבר הייתי מתייצב בסדר א' בכולל פוניבז' ללמוד הש"ס ושאר הלי' מודים. וכך ביום רגיל כתבתי יריעה אחת בספר תורה, ובימי שישי הייתי כותב שתי יריעות, ובבין הזמנים ארבעה יריעות. וכך כתבתי כשנים עשר ספרי תורה. אמנם רבים שעשו כמוני, התחילו ונגררו והיום כבר אינם מתמידים בלימודם, אך אני שמרתי על עצמי מאד. והספקים נפלאים אלו, מראים על הזריזות העצומה שאפיינה את רבינו כל ימיו בלתי יאבד רגע אחד.

(המשך מעמוד 1)

ומאזינות לו. והוסיף, כי זה היה לחומר עניין הצניעות וכו', לכן התרחקו מכ"ז ולא היו עונות אלא שומעות בלבד. וצ"ב בכ"ז.

תשובה: לענ"ד נשי דידן הבקאות, ומתפללות כל יום, מזמנות לעצמן, רשות. וכי שאוכלות עם האנשים, חובה. ויענו בלחש עם האנשים.

וחיוב נשים מבואר שכן דעת רבינו הרמב"ם פ"ה, ואף שהרמב"ם לא חילק בין רשות לחובה, מכל מקום הכריע מרן הב"י סימן קצ"ט סעיף ז', לחלק בין שמברכות לע' צמם כיון שאינם בקיאות ועשאן רשות, לבין אם אוכלות עם אנשים שהוא חובה מצד מיוג.

וסברת מור"ר מהרש"ק זצ"ל, שישמעו בלבד לחומר הצניעות. אשרי העם שככה לו מרוב צניעותו, אבל לענ"ד אינו עניין לחיוב זימון, שהרי אפילו ברכת המזון היו ממתנות ושומעות מהאנשים ויוצאות ידי חובתן מדין שומע כעונה, א"כ כ"ש זימון שהיו שומעות ויוצאות מדין שומע כעונה, ואינו עניין לפוטורן מחיוב זי' מן כששומעות בלבד, ולכן ברור הדבר שחייבות בזימון. [נראה שאף זה כוונת מהרש"ק, שאמנם אינן עונות לזימון בקול או בלחש, אבל יוצאות הן ידי חובה מדין שומע כעונה, והדקדוק הוא לא לענות אלא לצאת ידי חובה משומע כעונה, שאם יש אפשרות כזאת אין צורך שיענו בהדיא, ודו"ק. א. ה.].

והיום אכשור דרא, ונשי דידן בקיאות ומברכות לעצמן, לענ"ד חובה עליהם לענות לזימון האנשים בלחש, לצאת ידי חובתן לכתחילה. ואף שסיימו קודם, יש להן לה' מתין לגברים שיברכו, כיון שחל עליהם כבר חיוב זימון.

ואין להן לסמוך על שיטת הב"ח הביאה המ"א סימן ר' ס"ק ב', שאף שהתחילו לאכול יחד עדיין רשאים ליפרד כל זמן שלא גמרו סעודתן. שהשתילי זיתים דחה סברא זו, ואין לסמוך עליה זולתי באנוס או אנוסה שמוכרחים לצאת, עיין בבית רענן שם ס"ק ה'.

וכיון שחל עליהם עם האנשים חיוב זימון, אינן יכולות לזמן לעצמן, כדי שיהא זימון חובה ולן רשות. ואם היו עשרה אנשים שמזמנין בשם, יענו הנשים בשם. [אבל לעצמן אפילו עשר נשים שאכלו, לא מזמנות בשם].

ואם בימי חול אין הדבר מצוי כל כך, כיון שאין הנשים יושבות עם האנשים ואוכלות דרך קביעות עם אנשים. אבל בשבתות וימים טובים, שאוכלים דרך קביעות, בודאי יש ליהזר בזה. ויש ללמד את הנשים כן שחל עליהן חיוב זימון עם האנשים.

ודוחק לומר שמנהיגנו כשיטת הראשונים עיין רש"י ו'תוס' ברכות דף מ"ה ע"ב, דנשים לעולם אינן חייבות בזימון מן הדין. שהרי דעת רבינו הרמב"ם ומרן והשתילי זיתים לחיובן, וגם מהרש"ק מעיד שהיו מקשיבות, והבן.

ולכן אלו שאוכלות עם האנשים ומברכות לעצמן ללא זימון, לא טוב עושות, ואפילו מהרש"ק יודה לזה.

ואף שיש לומר דנשי דידן הבקאות ומברכות לעצמן, יש לחייבן כדעת רבינו הרמב"ם גם שאוכלות לעצמן ולא רק עם האנשים, מכל מקום כבר הכריע מרן שהוא רשות, וטעמו בצידו, שיש הרבה הלכות הנוגעות לצירוף זימון, ואינם בקיאות בכל זה, לכן אין לחייבן כשהם לעצמן, וכמ"ל בשם הב"י. וסברא אמיתית ונכונה היא גם לנשי דידן הבקאות לברך, אבל אינן בקיאות בהלכות זימון. וכתבתי בקצרה, ויש עוד מקום להאריך, ואכמ"ל.

[הערת המערכת: והוסיף השואל וכתב ח"ל, בהאי עניינא, שאלתי את הרה"ג רבי איתמר חיים הכהן שליט"א, מה ידוע לכת"ר בעניין זימון לנשים, האם נשים היו מזמנות לעצמן באופן שנקבעו לבדן. וכן האם נשים היו עונות על ברכת הזימון בשעה שגברים היו מזמנים לעצמם. וממילא האם המתינו לגברים עד שביירו או שהיו מברכות אף קודם להם.

והשיבני בהאי לישנא, א) נשים לא זימנו כלל. ב) אי אפשר לדעת אם הנשים ענו על הזימון, כי אפילו אמן ענו בלחש. אבל שאלתי את אמי הי"ו, ואמרה שהיא אינה עונה, וגם לא ידוע לה על נשים שענו. ג) לעולם כשיש איש המברך, המתינו ושמענו את הברכה מפיו, אפילו כשאין זימון. וכשאין איש, אמרו נוסח קצר מאד בלשון ערב, וכנזכר בסערת תימן. ובדורות ידעו ברכת המזון על פה (את שאר ברכות הנהנין, כולן ידעו), וביירו לעצמן כשאין איש מברך. ושמעתי מפי אבא מארי זלה"ה כי במסיבות גדוד לות, שאי אפשר להן לשמוע את הברכה מחדר האנשים, בדרך כלל היתה שם אשה אחת היודעת לברך וביירה לכולן. ואם לאו, ישב איש בפתח חדרן וביירן להן. ואתה שלום, הצעיר איתמר חיים הכהן יצ"ו. עד כאן לשונו].

ניתן לשלוח שאלות לרבנים בכתובת מייל - sm08830222@gmail.com

חדש חדש!

ניתן להקדיש את זכויות אלפי דקות לימוד התורה בקו המאורות ובקו ההלכה העולמי ליהדות תימן, כאשר מדי יום ביומו יזכירו את שמכם מאות ואלפי הלומדים והמאזינים בקו המאורות.

הקדישו את שמכם כעת בתרומה ח"פ של 100 ש"ח

בטל: 5-888-308-03 שלושה 14

יחידי סגולה

שביבים והנהגות על גדולי הדורות
בענייני עמלה של תורה

הגאון רבינו חיים כסאר זצ"ל

חולה או בשעת דוחק ועוני גדולים. כך היו סדרי ימיו ולילותיו של רבינו, הן בשבת ובין בחול, מלאים בלימוד והרבצת תורה במשך שנים רבות, ללא שום הפסקה למנוחה או בין הזמנים וכדו'.

(דרך החיים)

הגאון רבינו צאלח נגאר זצ"ל

רבינו היה מחשובי הרבנים בעיר רדאע, ולאחר העליה לארץ ישראל התיישב בראש העין. על אף שהיה מתנהג בצניעות מופלגת וכלפי חוץ לא היתה נראית גדלותו, כל התושבים ידעו והכירו כי גאון עצום לפניו, כאשר רבים היו ניגשים לפניו ברחוב ומנשקים את ברכיו.

בחור ישיבה אחד שהיה גר בשכונת לרבינו, ישב בבין הזמנים ללמוד את מסכת מגילה, ונתקשה בתוספות אחד. לאחר ששעה ארוכה הוא "שבר את הראש" להביי נו כדבעי, החליט להתייעץ עם מאן דהו, שיבאר לו את התוספות. למרות שרבינו היה גר בסמוך לו, לא חשב הבחור לשאול אותו, כי הרוח בעולם הישיבות היתה שהגמרא ומפרשיה הם בשליטת רבני הישיבות ותו לו, לכן הערכה לרבינו וגדולי תימן לא היתה מן המשובחות.

לאחר שלא מצא מי שיבאר לו את התוס', ומאחר שראה את הערצת ההמון לרבינו, החליט לנסות את מזלו ולהיכנס לשואלו. כאשר נכנס הבחור לפני רבינו, ראהו יוצא מן המטבח, וידו נתונה בתוך הקערה. פנה הבחור אליו וביקש: "מארי, אפשר לשאול דבר מה?". רבינו הסכים על אתר.

הבחור שחשב שיש לו שאלה "עמוקה" בשביל רבינו, ביקש ממנו פעמיים ושלוש לשבת, וכך יציג בפניו את השאלה, בפתיחת הגמרא וכו'. רבינו דחק בו, ובעודו עומד בפתח המטבח אמר לו: "שאל בני שאלתך". הבחור ציין את התוס' במגיל לה אשר התקשה בו. מיד פתח רבינו כאשר תחילה ציטט את כל דברי התוספות במדויק מילה במילה. לאחר שגמר הרב לצטט את דברי התוס', עמד וביאר את כל דבריו אחת לאחת בטוב טעם ודעת, עד שכל קושיותיו נעלמו כלא היו. לאחר שסיים לבאר לבחור את דברי התוס', בעודו עומד בפתח המטבח והקערה בידו, פנה רבינו למטבח להמשיך בדבר שעסק בו מקודם.

אותו בחור, יצא המום מביתו של רבינו, ומשליטתו ובקיאותו בבקיאות בעומק ובהבנה, ומאז כל שאלה בש"ס פנה מיד לרבינו צאלח, ותמיד נדהם משליטתו האדירה בכל מכמני הש"ס.

(פרי צדיק מר-חשוון ה'תש"ע)

"איש אלוקים קדוש הוא, אשרי עין ראתהו" - יתכן שבאלו המילים יהיה ניתן ולו במעט לתאר ולשער את דמותו רבת האנפין, של קדוש ישראל, השקדן המופלא, מגדולי רבני ישראל בכלל ועדת תימן בפרט, רבינו הגאון רבי חיים כסאר זצ"ל. להלן מעט מארחותיו והליכותיו בקודש, מפרי עטו של תלמידו הנאמן הרה"ג רבי איתמר חיים כהן שליט"א מחה"ס מתנות כהונה ועוד.

סדר יומו של רבינו הגדול זצ"ל, דוגמא ומופת הוא להתמדה ולמדת הזריזות. לא יאומן כי יסופר, היאך כל רגע ורגע ממש, קודש היה לעסק התורה ולעבודת ה'. את יומו החל לאחר חצות לילה, אז לימד גמרא בבית המדרש אלשיך שבתים, עד תפילת שחרית. לאחר סעודת שחרית, לימד רמב"ם ופוסקים בעיון, בשיבת בית שרעבי, במשך כשלוש שעות. לאחר מכן לימד ילדים, עד הערב. לאחר תפילת ערבית, היו באים לביתו תלמידי חכמים צעירים. ולפי שכבר היה עייף, הם היו לומדים לפניו, והוא רק מטה אזנו ושומע, ואין שום ספר לפניו. וכשצריך, מתקן את גירסתם, מסביר ומיישב להם את תלמודם.

כל זה, מיום ראשון עד יום חמישי. אולם, בערב שבת קודש, היה רבינו הגדול זצ"ל מתבודד בחדר שבביתו, וכותב את החידושים שנתחדשו לו במשך אותו שבוע, לפי שבשאר הימים לא היתה לו שעה פנויה לכך, שהרי היה מרביץ תורה בכל שעות היום ממש.

בסביבות שנת תש"ל, ביקשו בני הישיבות יוצאי תימן, לשמוע דרשה ודברי מוסר מפי רבינו הגדול זצ"ל, לקראת הימים הנוראים. תלמידים רבים, מרוב הישיבות בארץ הקודש, התאספו בשעה היעודה, בבית הכנסת הגורל. והנה, במקום דברי מוסר, החל רבינו הגדול זצ"ל לדבר עמהם בלימוד, בהראותו את עושר כבוד תור-תו, ואת יקר תפארת גדולתו. הוא שאל כל אחד מהם, איזו סוגיא הוא לומד כעת, ומיד נשא ונתן עמו בכל נבכי הסוגיא. במשך כמה שעות, דיבר עם כל אחד מן התלמידים, תלמיד תלמיד והתפעלו מן המעמד הנשגב, יצאו משם מתוך הרגשה שאין

לך דרשת מוסר גדולה מזו, המלמדת עד היכן יכול בן אנוש להגיע על ידי התמדתו בתורה. הם התחזקו ביראת שמים, וגברה בקרבם התשוקה לשקוד על תלמודם. [את המעשה הזה שמעתי כמה פעמים, מפי כמה מן התלמידים שזכו להשתתף באותו מעמד, ועד היום הם מספרים זאת בהתפעלות עצומה. אחד מהם, הרה"ג רבי יוסף שרעבי שליט"א (נכדו של הגאון רבינו סעיד עוזירי זצוק"ל), רב שכונת גבעת מרדכי בירושלים, אמר לי, שבאותה שעה הרגישו התלמידים כי הם עומדים לפני תלמוד מהלך].

תלמידיו העידו, כי לא הפסיד עת אחת מעיתות הלימודים בישיבה, אף בהיותו

בית ההוראה המאורות

קו ההלכה הארצי לק"ק תימן

חייגו *8416 כעת:

או בטל: 03-30-8888-5

קו המאורות

הקו העולמי ליהדות תימן

שע"י מוסדות 'אור תורת שלום' - ע"ר
בראשות דרב יהודה יפת שליט"א

ניתן לשלוח שאלות גם במייל: sm08830222@gmail.com

המשנה ברורה
שכבש את עולם התורה

בקרוב!!

בימים אלו אנו עומדים לקראת הוצאת חוברת נוספת של משנה ברורה עם ביאור 'אוצרות' מתורת פאני יהדות תימן ומנהיגיה מהלכות ירח האיתנים חודש אלול וחגי תשרי

רוצה להיות שותף??
התקשר כעת!!

03-612-62-62
m6126262@gmail.com

לקבלת פרספקט 'אוצרות' הוסק את כל פרטי התכנית. רחן לשלוח בקשה למייל

הודעה חשובה!

המעוניינים להקדיש את הגליון לעילוי נשמת, רפואה שלימה, הצלחה וכו',
וכן המעוניינים לסייע בהפצת הגליון באיזור מגוריהם, יפנו למערכת הגליון.

הילולא הצדיקא

"יעלוזו חסידים בכבוד, ירננו על משכבותם"
צדיקים אפילו בקבר מרננים הם בדברי תורה.
(עפ"י ברכות ס"ד ע"א).

"שומר ה' את כל אוהביו" -
את לרבות שבזכות הצדיקים שאצלו,
הקב"ה שומר גם אחרים שאינם ראויים.
(עפ"י עץ חיים חלק א' דף ט' ע"ב).

רבי שלמה ב"ר דוד גובאני זצ"ל,
רב כפר זיתים - י"א מנ"א ה'תשנ"ב.

רבי סעיד ב"ר משה גמאל זצ"ל,
משורר בצנעא - י"ג מנ"א ה'תש"ט.

רבי חיים ב"ר אברהם שרעבי זצ"ל,
רב מטה יהודה - ט"ו מנ"א ה'תשס"א.

רבי מאיר חי ב"ר צדוק מזרחי זצ"ל,
מרבני ודייני רחובות - כ"א מנ"א ה'תשי"ז.

רבי יחיא ב"ר אברהם בשירי זצ"ל, מח"ס
חבצלת השרון ועוד - כ"ב מנ"א ה'תכ"א.

רבי זכריה ב"ר יחיא דאלעי זצ"ל,
מחכמי צ'אלע - כ"ב מנ"א ה'תשי"ד.

רבי דוד ב"ר יצחק גברא זצ"ל, רב העיר
סווד ויבנה - כ"ה מנ"א ה'תשמ"ו.

רבי יחיא ב"ר שלום קורח זצ"ל, מח"ס מש-
כיל דורש ושא"ס - כ"ו מנ"א ה'תרמ"א.

רבי יחיא ב"ר שמואל בדיחי זצ"ל,
מחכמי ירושלים - כ"ט מנ"א ה'תשכ"ז.

(עפ"י 'שערי שלמה' מאת הרה"ג רבי אלמוג שלמה אכלופי שליט"א)

מכון
המאורות

להוצאת כתבי רבותינו חכמי תימן

ארגון כינוסים
ושיעורי תורה
בארץ הקודש

קו המאורות
הקו העולמי
ליהדות תימן

בית
הוראה
ארצי

הוצאת
כתבי
רבותינו

בתי מדרש
לתורה
והוראה

ת.ד. 99 בני ברק / טל: 03-30-8888-5 / פקס: 1533-6167808

מופץ חנם לזיכוי הרבים בבתי הכנסת בארה"ק ובתפוצות | מעוניין לסייע בהפצת הגליון? אנא פנה למערכת בהקדם!

לק"י

מכון
המאורות
להוצאת כתבי רבותינו חכמי תימן

בשורה משמחת!

בימים אלו נערכים אנו לקראת הרפסת הספרים הבאים:

**ספר הזכרון לזכרו של הגאון
רבינו עמרם קורח זצוק"ל
הרב הראשי האחרון ליהדות תימן**

בו נקבצו ובאו לראשונה - תשובותיו בהלכה מכתב
יד קדשו, ותולדותיו חייו ופעליו ועוד ועוד, על פני
מאות עמודים עשירי תוכן עם מראות הוד מחייו
ופעליו ותולדות רבני ויהודי תימן לדורותיה.

נמו כן, בבכל שנה ושנה, במערכת המכון שוקדים על הכנת מאסף תורני
שפתי מלך חלק ה' - המכיל קרוב ל-450 עמוד
כאשר השנה יוקדש לזכרו ולעילוי נשמתו של
הגאון רבינו שלמה קורח זצוק"ל
רבה של בני ברק וזקן רבני תימן.

המעוניינים להשתתף ולהנציח את שמות יקיריהם בספרים אלו, יש לפנות
למערכת המכון בהקדם בטל: 052-7199-650 או בדוא"ל: sm08830222@gmail.com

**זכור! כי בתרומתך, הינך שותף בזיכוי הרבים,
בהאדרת ובהפצת כתבי רבותינו חכמי תימן.**

המרכז העולמי למורשת יהדות תימן